

W. Csoma Éva
Halotti beszéd(em)

*Ne mondjatok semmit rólam,
nem tudjátok ki is voltam.
Merre jártam, mikor fáztam
mikor sírtam, hol hibáztam.*

*Öröm, bánat mind megtalált,
ellenség, és néhány barát.
Közhelyek és suttogások,
sikerek és csúf bukások.*

*Ne mondjatok semmit rólam,
tudom néha hazug voltam,
kitárt szívem csak bántották,
bezártam hát, mint egy ládát.*

*Kulcsát messze hajítottam,
szálljon vele hát a múltam.
Jövőm elporladt, már hamu
bezárult már minden kapu.*

*Ne mondjatok semmit rólam,
a csend most a legszebb szólam.
Lelketekben kottázódik,
aki hallja sosem fázik.*

*Ne hidd, hogy kevés az élet,
nem lesz több bárhogyan kéred,
mint mit porciózott sorsod
minek súlyát te is hordod.*

*Ne mondjatok semmit rólam
én hittem, hogy ember voltam.
Barát, és ha annak vélték
szívetekben messze visztek.*